

5. Komiteen vedrørende stråling (dagsordenens punkt VI): 35 regeringsrepræsentanter, 10 arbejdsgiver- og 15 arbejderrepræsentanter.
6. Komiteen vedrørende ikke-manuelle arbejdere (dagsordenens punkt VII): 50 regeringsrepræsentanter, 25 arbejdsgiver- og 30 arbejderrepræsentanter.
7. Komiteen vedrørende samarbejde (dagsordenens punkt VIII): 55 regeringsrepræsentanter, 30 arbejdsgiver- og 45 arbejderrepræsentanter.
8. Komiteen vedrørende ændringer i forretningsordenen med 35 regeringsrepræsentanter, 5 arbejdsgiver- og 5 arbejderrepræsentanter.

Desuden nedsattes der i overensstemmelse med forretningsordenen følgende komiteer:

Komiteen til prøvelse af fuldmagter med 1 repræsentant for hver gruppe.

Komiteen vedrørende resolutioner med 45 regeringsrepræsentanter, 10 arbejdsgiver- og 15 arbejderrepræsentanter.

Danmark havde følgende repræsentanter i komiteerne:

Forretningsudvalget: *Einar Nielsen*.

Komiteen vedrørende finansielle spørgsmål: *C. V. Bramsnæs*.

Komiteen vedrørende gennemførelse af konventioner og henstillinger: *Allan Rise* med *P. Schade Poulsen* og *Mogens Due* som suppleanter.

Komiteen vedrørende sundhedstjeneste på arbejdspladsen: *A. Vejlbj* og *Allan Rise*, den sidstnævnte med *P. Schade Poulsen* og *Mogens Due* som suppleanter.

Komiteen vedrørende fiskere: *Kai Petersen* var stedfortrædende medlem¹⁾.

Komiteen vedrørende stråling: *G. Drachmann* og *Eli Pedersen*.

Komiteen vedrørende ikke-manuelle arbejdere: *Eva Hemmer Pihl* og *Allan Rise*, sidstnævnte med *Mogens Due* og *P. Schade Poulsen* som suppleanter.

Komiteen vedrørende samarbejde: *J. Ricard*. *Allan Rise* var stedfortrædende medlem med *Henning Nielsen* som suppleant.

Komiteen vedrørende resolutioner: *Einar Nielsen* var stedfortrædende medlem.

Prøvelse af fuldmagter.

Ifølge konferencens forretningsorden skal indsigelser, som rejses over for generalsekretæren mod beskikkelse af nogen af de delegerede på konferencen, behandles af komiteen til prøvelse af fuldmagter. Såfremt komiteen enstemmigt afviser en indsigelse eller ikke mener at kunne tage en sådan til følge, er dens afgørelse endelig. Finder nogle af komiteens medlemmer, at en indsigelse bør tages til følge, skal den endelige afgørelse træffes af plenarforsamlingen.

Der var på konferencen rejst følgende indsigelser:

Indsigelse mod repræsentanterne for det nationalistiske Kina („Formosa-regeringen“). I sin rapport fremhævede komiteen, at situationen ganske svarede til den, der havde foreligget ved de foregående konferencer. Indsigelsen afvist enstemmigt af komiteen under hensyn til, at spørgsmålet om Kinas repræsentation i De forenede Nationer fortsat var uafklaret. Komiteen henviste herved til, at De forenede Nationers generalforsamling den 23. september 1958 vedtog en resolution, i henhold til hvilken spørgsmålet om udelukkelse af repræsentanter fra det nationalistiske Kina eller optagelse af repræsentanter fra Den kinesiske Folkerepublik ikke vil blive behandlet på De forenede Nationers 13. ordinære møde.

Indsigelserne mod arbejderrepræsentanterne fra Italien, Den sydafrikanske Union, Indien, Chile, Libyen, Viet Nam, Frankrig og Den dominikanske Republik blev enstemmigt afvist af komiteen.

Indsigelse mod regeringsrepræsentanterne for Ungarn. Indsigelsen, der var fremsat af et antal arbejdsgiverrepræsentanter og af de internationale sammenslutninger af frie fagforbund og af kristelige fagforbund, støttedes navnlig på, at De forenede Nationers særlige komité vedrørende opstanden i Ungarn 1956 var nået til det resultat, at der efter disse begivenheder ikke fandtes nogen repræsentativ regering i Ungarn, og at den rapport, hvori komiteen fremsatte denne udtalelse, var blevet tiltrådt af De forenede Nationers generalforsamling. Endvidere støttedes indsigelsen

¹⁾ Et stedfortrædende medlem har ifølge forretningsordenen ret til at tage ordet i komiteen, men har normalt ikke stemmeret.